

El 25 de maig comença un nou cicle electoral, amb els comicis municipals i autonòmics –al País Valencià i a les illes–. EL TEMPS inicia una sèrie de dossiers d'anàlisi d'aquest procés, amb un repàs del que ha estat aquesta legislatura als territoris dels Països Catalans.

I al final... la caixa buida

La gestió del PP al País Valencià ha estat marcada els darrers quatre anys pels problemes financers d'alguns dels projectes estrella d'oci del Consell, per uns processos de privatització qüestionats i per un model de creixement amb peus de fang. Tot sobre la base d'un endeutament que lluitarà les finances valencianes durant molts anys.

La gran aposta: l'oci. El gran projecte personal d'Eduardo Zaplana, el parc temàtic Terra Mítica de Benidorm, té greus desfasaments financers. Les dues grans caixes d'estalvi valencianes, Bancaixa i la CAM, que alhora són les majors accionistes del complex, van haver d'aprovar el passat mes de desembre dos préstecs, de 30 milions d'euros cadascun, per salvar Terra Mítica de la suspensió de pagaments. El parc ha acumulat des de l'any 2000, quan va obrir les portes, deutes per valor d'uns 95 milions. El PSPV també ha denunciat els elevats sobre costos en la construcció de la faraònica Ciutat de les Arts i de les Ciències de València. (Vegeu reportatge sobre la Ciutat de la Llum d'Alacant a la pàgina 88.)

El problema: l'endeutament. Ha estat el maldecap creixent del Govern valencià. Segons les darreres dades difoses pel Banc d'Espanya, del passat mes de gener, el deute públic de la Generalitat Valenciana és el més alt de l'estat en relació al PIB de totes les comunitats autònomes. A finals de setembre del 2002, el deute de l'administració valenciana era de 6.552 milions d'euros, un 9,8% del PIB. Per evitar el caos en les finances valencianes, l'administració ja s'ha acostumat a utilitzar la fórmula de transformar deute a curt termini en deute a llarg termini, cosa que representarà un llast financer en les pròximes legislatures. A més, els darrers informes del síndic de comptes valencià han tret a la llum un bon gra-

pat de maniobres de bricolatge financer per amagar el deute.

La privatització sanitària. L'any 1998 es posà en funcionament l'Hospital de la Ribera, a Alzira, de prestació privada dels serveis de salut públics, la gran aposta sanitària del PP valencià. Una fórmula que l'administració valenciana consolidava el gener passat, amb la convocatòria d'un nou concurs que rescatava la concessió de l'hospital, per tornar-lo a privatitzar, aquesta vegada juntament amb l'atenció sanitària primària, i amb la privatització integral de la sanitat d'una part del Baix Segura. El PP estén així el "model Alzira" de privatització sanitària, que considera un "èxit". Els partits de l'oposició, radicalment enfrontats a aquest model, consideren que el rescat per part de l'administració de l'Hospital de la Ribera per tornar-lo a privatitzar en unes condicions molt més favorables per a la mateixa empresa respon a un fracàs empresarial pagat amb diners públics, i que la progressiva privatització, que eliminarà garanties sanitàries, respon a la pressió del capital de les empreses asseguradores per entrar en el negoci públic.

Creixement dels delictes. La taxa de delictes al País Valencià ha crescut espectacularment sota el govern del PP. L'any 2001 augmentaren els delictes en un 25% al País Valencià, deu punts més que la mitjana de l'estat espanyol, i el 2002 pujaven un 17%, alhora que a l'estat s'incrementaven un 3,7%. Els suc-

cessius programes del PP no han tingut cap efectivitat. Aquest mateix partit fa ara bandera electoral de noves promeses de mesures per resoldre la situació, però el partit socialista no ha dubtat a prendre aquest problema com un dels eixos per desgastar el PP.

“Treball per a tots”. Un argument esgrimit fins a l’extenuació pel PP per justificar la seua gestió ha estat el descens de l’atur pel prolongat cicle de creixement econòmic que, tanmateix, s’ha vist alterat els darrers mesos amb un canvi de cicle que ha afectat especialment el País Valencià, amb augments de la taxa de desocupació superiors als de les altres comunitats. La crítica, però, ha estat a la “qualitat” d’aquest creixement, ja que les inversions en investigació estan a mínims en relació amb la mitjana europea i ha crescut la precarietat laboral.

RTVV, la privatització incerta. Fa pocs mesos, el PP anunciava que es disposava a complir una de les promeses del seu primer programa electoral: la privatització de quasi tota la xarxa de RTVV. A hores d’ara, però, es manté la incertesa. No se sap si es privatitzarà o no en aquesta legislatura, ni com es privatitzarà ni què es privatitzarà.

Un país que és un solar. Sota el mandat del PP, la construcció ha viscut al País Valencià un creixement espectacular,

EFE

Imatge de Terra Mítica, la gran aposta personal d'Eduardo Zaplana, que patelx a hores d'ara greus problemes financers.

sobretot a les localitats costaneres. Després d’anys de retards, la Generalitat ha presentat a les Corts l’avantprojecte de llei d’ordenació del territori. El grup parlamentari d’Esquerra Unida ha presentat una esmena a la totalitat a aquest projecte perquè, en les seues paraules, “augmenta la desprotecció del territori”.

El cas Aguas de Valencia. El desembre passat, el diari *Abc* revelava la intermediació de Zaplana perquè el grup francès Bouygues, soci majoritari de l’empresa de provisió d’aigua Aguas de Valencia, invertira en Tabarka Media,

un conglomerat de petits mitjans de comunicació afins a l’actual ministre de Treball. Era la constatació d’una política mediàtica basada en la recompensa dels mitjans afins i el càstig immisericorde als pocs que fan oposició. També era el darrer episodi d’irregularitats en la gestió que afectava Zaplana, qui al llarg de la seua carrera s’ha vist esguitat per altres escàndols, com el cas Naseiro, la condemna de l’exconseller Luis Fernando Cartagena o els pagaments irregulars de la Generalitat al cantant Julio Iglesias.

Miquel Calvet

La batalla de l’aigua

El PP valencià ha decidit fer de la llei del Pla Hidrològic espanyol, i especialment del transvasament de l’Ebre, l’eix de la seua precampanya electoral. En el plenari extraordinari de les Corts Valencianes que va forçar divendres 31 de gener, va aprovar, amb el vot en contra de tots els grups de l’oposició (PSPV-PSOE, EUPV i Esquerra Verda), que el Parlament valencià pague la concentració a favor del transvasament que un grup d’organitzacions agràries han convocat el diumenge 2 de març a la ciutat de València. Era la sisena vegada que les Corts Valencianes, que no tenen cap competència sobre aquesta llei, debatien sobre el

transvasament, i la primera en tota la seua història que decidien pagar una manifestació amb fons destinats al funcionament del poder legislatiu valencià.

Amb la proximitat de les eleccions, el PP ha forçat la guerra de l’aigua, en la qual ha trobat la manera de desgastar un partit socialista

RAVA GEL

El PP valencià ha utilitzat la guerra de l'aigua per desgastar el PSPV.

bloquejat en les seues contradiccions i de resuscitar vells fantasmes víctimes. Des de fa setmanes, tots els mitjans afins a l’administració valenciana amplifiquen la concentració del 2 de març que dirigents del partit reclamaven des de fa temps *sotto voce*.
(Continua en la pàgina següent)